

[Stumph.]

eller Søværnet, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale til hurtig og velvillig Behandling og Vedtagelse i det høje Ting. Vi har jo tidligere givet Bemyndigelse til, at frivillige danske bevæbnede Styrker kan indgaa i Hæren, saa det vil være ret naturligt og paa Linie dermed at give Folk, der har beklædt visse ledende Stillinger inden for Modstandsbevægelsen og har vist ubestridelige Evner som Ledere og Organisatorer, Adgang til at beklæde lignende Stillinger inden for Hæren, alt for saa vidt de i øvrigt opfylder de Betingelser for Egnethed, der ellers er stillet.

Jeg kan ganske slutte mig til de udførlige Betragtninger, mit Partis Ordfører i det andet høje Ting, det ærede Medlem af Folketinget Hr. Schytz, fremsatte ved Lovforslagets første Behandling der, og finder det derfor unyttigt at gentage dem i dette høje Ting, saa meget mere som Forslaget ønskes underkastet en ganske kort Udvalgsbehandling, hvor eventuelle Spørgsmaal, som det vil være ønskeligt at faa den højtærede Ministers Svar paa, vil kunne stilles. Jeg kan derfor nøjes med at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling og skal ved Forhandlingens Slutning stille Forslag om Nedsættelse af et Udvalg.

Stegger Nielsen: I denne Tid, hvor saa meget er i Støbeskeen, søger man nu ogsaa at rekonstruere den danske Hær og Flaade, som under Besættelsen var blevet opløst. Denne Genskabelse kan jo kun være af rent midlertidig Karakter, idet man maa forudse en snarlig Revision af Hærloven af 1937, saa snart nemlig som Tilstandene i vort Land gør dette muligt, med Henblik paa at skabe en fast og endelig og forhaabentlig god Ordning, men selvfølgelig er det vigtigt ogsaa at gøre Overgangstidens militære Værn saa godt som vel muligt.

Der er et gammelt og godt Ord, der siger, at man skal lære Visdom af Livets Optrin, det vil sige, at man skal lære af Erfaringerne, og det er rigtigt i alle Forhold. Med Henblik paa Styrkelsen af vort militære Værn har vi i de forløbne Aar, ikke mindst i Besættelsesaarene, høstet adskillige Erfaringer, som nu søges udnyttet, ogsaa gennem nærværende Lovforslag.

Jeg har Lyst og Trang til i denne For-

bindelse, naar man nu søger Befalingsmandskorpset suppleret og udvidet, at sige, at vi i den danske Hær og Flaade har haft dygtige Befalingsmænd, ligesom vi ogsaa har haft et dygtigt menigt Mandskab, som alle paa en smuk, ansvarsbevidst og værdig Maade bestod deres Prøve den 9. April 1940 og Dagene derefter, og det maa være den danske Offentlighed en kær Pligt at takke for disse Mænds Indstilling og Indsats; Pligttroskab fortjener altid Anerkendelse. Dette siger jeg ogsaa, fordi det i mange Aar har været vanskeligt at tjene som Befalingsmand i den danske Hær og Flaade, og det forekommer mig som sagt, at vort Befalingsmandskorps paa en smuk Maade har løst sin Opgave. Naar man nu søger at tilføre det nyt Blod ude fra — noget, som vi fra mit Partis Side billiger, og som vi tror kan tjene til en Styrkelse af Korpsen —, saa maa man selvfølgelig nøje sikre sig, at dette nye Element afpasses i alle Forhold saaledes, at det kan, som man udtrykker sig paa jysk, „falde til“ inden for de bestaaende Rammer. Derved mener jeg, at dets Optagelse afpasses saaledes, at det ikke bliver følt som noget fremmed og noget uønsket, men at der ifølge dets hele Uddannelse og Uddannelse o. s. v. er garanteret det en velvillig Modtagelse i Befalingsmændenes Kreds. Nu maa det indrømmes med Anerkendelse for Modstandsbevægelsens Vedkommende, som det jo tidligere er stærkt fremhævet ved forskellige Lejligheder og med Rette, at den har løst sin Opgave paa en god Maade for Landet, og at den tillige har haft dygtige Ledere inden for sine Rækker, herunder Møder af Hærens og Flaadens egne Befalingsmænd, og dette sidste Forhold medvirker naturligvis til, at Sammensmeltningen af det nuværende Korps med Folk udefra vil kunne foregaa gnidningsløst og let.

Vi billiger fra mit Partis Side, som det foreslaas i Lovforslagets § 1, at Befalingsmænd fra Modstandsbevægelsen faar Adgang til at indtræde i Hær og Flaade som overtallige værnepligtige Befalingsmænd eller som overtallige faste Befalingsmænd af Reserven med indtil Oberstløjtnantsgrad (Kommandørkaptajnsgrad), uanset at de ikke opfylder de almindelige Krav for Udnævnelse eller Forfremmelse til vedkommende Grad. Betingelserne er to. De skal opfylde